

i Peiping og de internationale Settlements i Shanghai og Amoy.

Artikel 3 indeholder Regler, hvorved danske Statsborgeres bestaaende Rettigheder til fast Ejendom i Kina anerkendes. Hvis en dansk Statsborger ønsker at afhænde sin Ejendom til en Person, som ikke er i Besiddelse af dansk Indfødsret, udkræves hertil de kinesiske Myndigheders Samtykke. Nægtes dette Samtykke, forpligter de kinesiske Myndigheder sig til at overtage Ejendommen uden Tab for Ejeren.

Artikel 4. Paa Betingelse af Gensidighed indrømmes der danske Statsborgere Ret til at rejse, opholde sig og drive Næring i Kina.

Artikel 5 indeholder en Bestemmelse om, at det ene Lands Borgere i det andet Land skal nyde samme Retsbeskyttelse som Opholdsstatens Borgere.

Artikel 6 indeholder en Regel, hvorved Parterne gensidigt tilsikrer hinandens Statsborgere Mestbegunstigelse i Henseende til Beskatning.

Artikel 7 bestemmer, at Parternes konsulære Repræsentanter skal underrettes, saa snart Statsborgere i deres Land anholdes eller fængsles inden for deres konsulære Distrikter, og efter Anmeldelse til vedkommende Myndigheder skal have Adgang til at besøge saadanne Statsborgere.

Artikel 8 indeholder en Bestemmelse, hvorved Danmark giver Afkald paa alle Særrettigheder, som eksisterer i Medfør af det saakaldte „Traktathavnesystem“. Der indrømmes dog danske Skibe Adgang til saadanne Kysthavne paa Republikken Kinas Territorium, som normalt er aabne for fremmed Skibsfart. Den Behandling, som Parterne gensidig skal indrømme hinandens Handelsskibe, skal ikke være mindre fordelagtig end den Behandling, der gives nationale Skibe, og skal være lige saa gunstig som den, der indrømmes Fartøjer hjemmehørende i noget tredie Land.

Artikel 9 indeholder en Bestemmelse, hvorved Danmark giver Afkald paa alle Særrettigheder med Hensyn til Kystfart. Hvis en af Parterne i Fremtiden indrømmer tredie Stats